

Dolmij Dubniak

de 4 November

Älskade min Mary!

Tack för ditt brev af d. 19 Okt., som jag i går erhöill. Det hade Nr. 5 och nu har jag fått alla bref såväl du som mamma skrivit. Jag är ej rätt säker om detta opus bör hafva Nr. 7 eller 8, men senast skref jag den 27 Okt.

Som du ser hafva vi sedan dess ej hunnit långt, endast några verst. Vid det dyrbara **Gorny Dubniak** lågo vi i flere dagar, fördes derpå emot **Dolmij**, men af skadan visa, lät man bli att genast tussa oss på. I stället stod och tittade på hvarandra, som vanligt skarpskyttebrigaden på förposter, der jag äfven hade en obehaglig natt under regn i leriga skyttegruppar. Turkarne en 2000 steg ifrån oss skickade genast några kulor i händelse man visade sig. En skarpskytt i 1^a Komp. blef likväl endast sårad, men försmädliga rikochetter slogo ständigt framför oss. Feda Procopé föll i halkan och stötte sitt ena ben, så han är på hospital, men det är likväl ej något benbrott. Utom Arthur Ramsay och Procopé äro dessutom de Pont och Wellin sjuka, den förre magkatharr, den senare är jag illa rädd att får tyfus. De äro nära 4 mil ifrån oss, så jag ej kunnat helsa på dem, huru gerna jag än ville. Unga Brunou är tillkommenderad till mig, och Hausen är dessutom ensam, men hoppas att snart få Robba Ehrnrooths förhoppningsfulla son, som nyligen blifvit befordrad. Natten emot den andra Novemb. försvunno plötsligt våra fiender, vi rusade efter dem och funno dem ungf. 4 verst närmare Plewna, bakom en präktig stenbro öfver Vid.

Som den motsatta stranden är mycket hog, och dessutom befästad, så stå vi nu åter och titta på hvarandra. I dag är det 11 dagen vi stått här, men ingen dag hafva vi fått vara i fred. Ofta hafva vi ifrån kl. 8 om morgonen till mörkret stått under gevär, hvarföre har jag ej kunnat komma underfund med. Vädret har varit drägligt, det har endast ibland regnat, och då skapligt, men bra fuktigt och kallt är det likväl. Det ser äfven ut som om feber sjukdomarna skulle börja, men det är ej värdt att ännu tala om. Ungefär 60 man hafva vi redan på hospitalen, och dessutom mindre sjuka. Mitt kompani har betydligt smalnadt ihop, i dag hade jag endast 120 skarpsk. i fronten, men af de 60 som saknas äro 11 stupade och 28 sårade. Gamla Smitz har dött af sina sår, en rekryt lär äfven vara skral, men till all lycka är det en enda gift hos mig sårad, nemligen Dahlman. N.C. Wennerström, 29 Lindberg (bagare) och en rekryt Frisk hafva erhöillit Georgs korset, sex andra äro hos mig föreställda dertill, ibland dem Jernvall.

Nr. 8 forts.

I dag kl. 2 var kejsaren här, och af tidningarna får du se att vår kommandör fått Semonoffska reg. ELLIS brigad, och Vikt. Procopé, som senast kommanderat Permska reg. kommer till oss. Synd är det med Ramsay, jag begriper ej hur han skall stå sig ut, men om vi skola blifva här hela vintern, så är det ändå helsosamt att få en litet raskare kommandör. Till Plewna hafva vi ej långt, vi se tydligt våra batterier på venstra flygeln, och dundrar gör det rätt friskt derifrån. Ofta mitt i natten sådana kanonsalfvor, ett det är lust och nöje att höra på.

Du har fullkomligt ^{rätt} att vi ej är bedröfvade, några se väl litet fundersamma ut, men ungdomen är på godt humör.

Några rykten påstå att Osman har proviant endast för två dagar, ^{andra åter!} att den spisar för en månad. Man berättar här, att så snart Osman gifvit sig, vi skola gå på Sofia, men dessförinnan kan snö och regn drifva oss härifrån.

Några jordkojor byggas ej, utan soldaterna ligga i sina små tält, och hafva det äfven varmt, så länge det är god råd på halm, men det slösas dermed oanständigt, hästarna stå till knät i otröskat korn.

Jag hade så när glömt berätta att kejsaren tackade oss två gånger och kysste Ramsay, dessutom skall han på ett fältlasarett ha utdelat några kors åt våra sårade. Går det på i samma stil så hafva väl allä ett kors, innan vi komma hem. Tråkigt är här, man vet ej hvad man skall taga sig till sedan det blifvit mörkt. Om dagen rider jag ut till förposterna på en liten Turkisk häst, som jag köpte vid Gorny för en half imperial. Det är ett snällt litet djur, alltid liflig och munter, sätter af som en pil, och håller sig rund som en böna, men half sex skymmer det, och då har man endast sitt fuktiga tält, utan en bok. Vännerna börja äfven bli litet gräliga. Sundman talar redan om samma sak hela dagen, Hausen ser surare ut än vanligt, Willu deremot är alltid på godt humör, väntar i dessa dagar underrättelser att han fått tvillingar. Ståhlberg stackare har hela tiden haft reumatism, men tycks bli bättre. Rancken var litet nedstünd de svåra marschdagarna, men har åter fått mod. Winter får ynkliga bref af fru Sally, men lilla Wahlberg är glad som vanligt, längtar likväl efter ombyte. Calle S. hjelm är i fullkomlig ångest för hobborna, som Gud nåde redan inqvarteradt sig litet hos ehvar. Ehrnrooth, Palin, Forstén och Knorring äro på godt humör, men vänta med otålighet att ett värdshus skall öppnas i byn bredvid oss. Se så, nu har jag gjort reda för alla, sjelf felas mig ingenting, så länge du och barnen äro friska. Det förundrar mig alls ej att småflickorna äro nåtta, något annat har jag ej kunnat tro. Roligt att få mänsken i familjen, då resten allt stöter litet på blårtått.

* v. Wendt

**
bataljonens
läkare

Nr. 8 forts. 2

Du kan tro, att jag gerna ville vara några dagar hos er, men nog längtade jag snart hit tillbaka, ty jag ville ej för mycket godt lemna bataljon innan allt är slut .

Hör du kära min Mary, det är alls icke värdt att du inbillar dig, att jag ej tänker på dig, utan endast på barnen, nog är jag med mina tankar hos dig, så ofta jag är ensam, och nog har jag redan hunnit lära känna dig nog för att veta att du håller af mig mycket mera än jag förtjänar. Nej, nu får det vara nog för denna gång, kyss barnen många gånger, och säg åt Majsu att om hon bara är snäll, så skall jag hämta henne en lustig paja med långa, långa öron. God natt, älskling, helsa far och mor, glöm ej din

Eugène